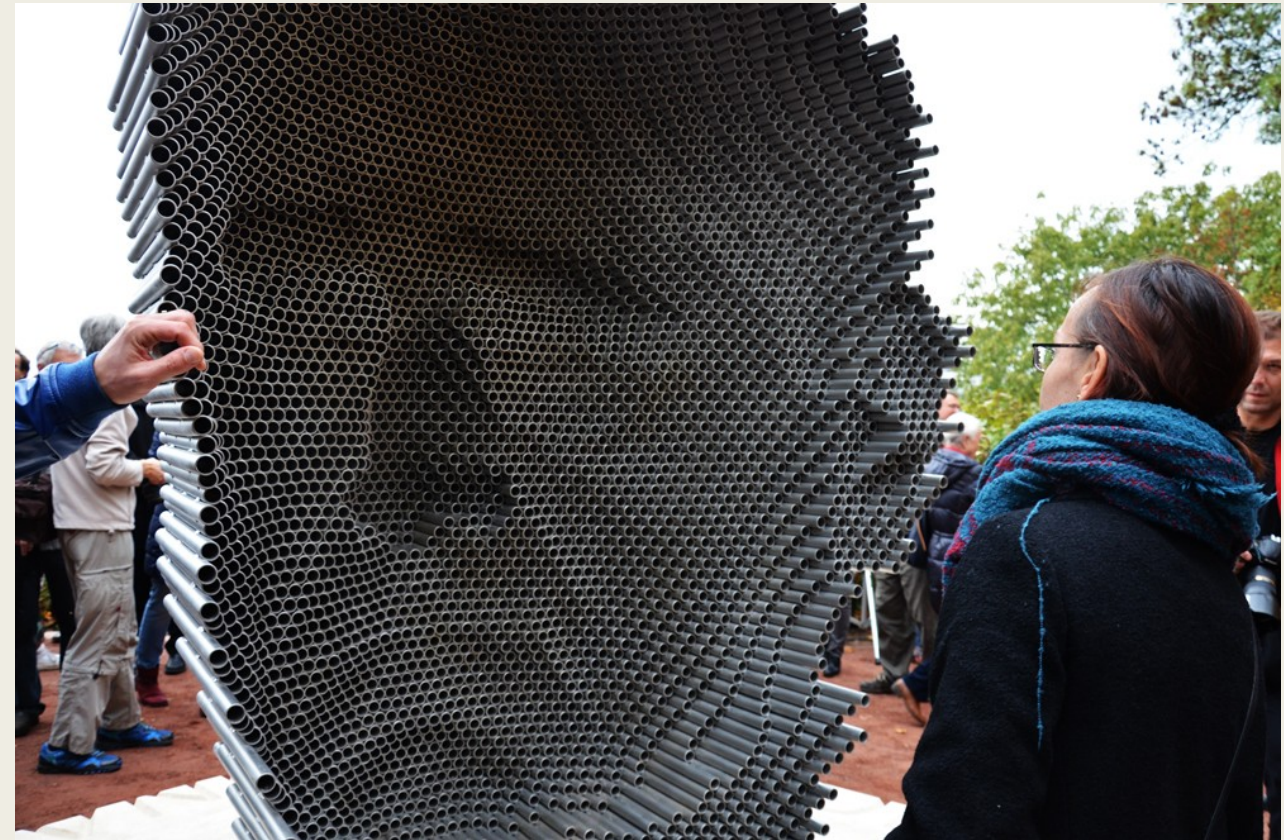
The image features two large, thick black L-shaped brackets. One is positioned on the left side, with its vertical bar extending downwards and its horizontal bar extending to the right. The other is on the right side, with its vertical bar extending upwards and its horizontal bar extending to the left. These brackets frame the central text.

JAK PSÁT O UMĚNÍ

Název

- Recenze výstavy: Barbara Probst
- Recenze výstavy Celník Douanier Rousseau – Malířův ztracený ráj
- Nenechte si ujít! Výstava módního fotografa Roberta Vana
- Ve Veletržáku je vsutku na co koukat!
- Ako čítať výstavu Ako čítať temnotu?
- Ideologické aparáty utváření člověka

Socha básníka Jana Skácela – Jiří Sobotka

Příprava textu – Intuitivní přemýšlení o umění

- schopnost vytvořit si v krátkém okamžiku relevantní názor
- JERRY SALTZ, '20 Things I Really Liked at the Art Fairs':
- This artist, who died young in 1999, is way overlooked. And much better than people realize. The intricate brickwork makes the painting look like a labor of love, a piece of flat sculpture, and a wall from the artist's memory.
- One of an array of sixteen little clay landscapes or paintings or metaphysical maps, all laid flat. Each reads as a world, design, or tile. Wonderful Morandi-like internal

Tvorba umělce Kryštofa Kintery

Tři zásady komunikativního psaní o umění

- 1. **Co je to?** - Jak to vypadá? Jak je to vytvořeno? Co se v díle odehrává?
- 2. **Co to může znamenat?**
- 3. **Jak se dílo vztahuje k širšímu kontextu (ke světu)?**

Příklad

- In the late 1970s, [Craigie] Horsfield commenced one of the most sustained and unique artistic investigations around the governing relationship between photography and temporality. Working with a large-format camera, he traveled to pre-Solidarity Poland, specifically to the industrial city of Krakow, then in the throes of industrial decline and labor agitation [2]. There he began shooting a series of ponderous and, in some cases, theatrically anti-heroic black-and-white photographs comprising portraits, deserted street scenes and machinery [1]. Printed in large-scale format [1], with tonal shifts between sharp but cool whites and velvety blacks, these images underline the stark fact of the subject, whether its of a lugubriously lit street corner or a solemn, empty factory floor, or portraits of young men and women, workers and lovers [1]. The artist worked as if he were bearing witness to the slow declension of an era [3], along with a whole category of people soon to be swept away by the forces of change [...] With their stern, stubborn mien, they stand before us as the condemned [3].
- Okwui Enwezor - Documents into Monuments: Archives as Meditations in Time',

Jak nalézt rovnováhu mezi vizuálním popisem díla, faktickými informacemi a osobním vkladem?

- Formulace zajímavé interpretace, která je podložena fakty a argumenty

- **Dva způsoby, jak podložit své interpretace**
 - a) Faktický nebo historický důkaz
 - b) Vizuální důkaz

Vizuální důkaz

- Už na konci padesátých let maloval Lubomír Přibyl obrazy velkorysého měřítka (k jeho nejoblíbenějším formátům patří rozměr 162 x 122 cm), na kterých se objevovaly jednoduché figurální znaky. Experimentoval v nich se škrábáním nebo překrýváním vrstev barvy, což předznamenalo jeho zájem o vlastnosti třídimenzionálního povrchu obrazu. Ještě před koncem padesátých let se dopracoval k čistě abstraktnímu geometrickému projevu. Nejpozději roku 1960 se v jeho práci objevila diagonála jako výrazný dynamizující prvek a současně prostředek symetrického členění obdélníkového tvaru obrazu. V roce 1961 Přibyl v rámci svého zaměstnání v ČKD navštívil zkušební přístrojů vysokého napětí v Běchovicích. Hala plná podivných přístrojů, které byly schopné generovat blesky a výboje, ho inspirovala k abstraktním vizualizacím energií a fyzikálních zákonů. V této době také drasticky zredukoval barevnost svých děl. Napříště už bude potřebovat jen černou barvu. Řady černých monochromů jen někdy proloží obdobím monochromů stříbrných. Okolo roku 1964 objevil Přibyl síť. Nalezené provazové sítě natahoval přes podložku obrazu, vypínal je a deformoval. Později vyvinul svou vlastní techniku: do překližkové desky navrtá geometrické řady otvorů, mezi které vypíná provázek. Vše poté sjednotí černou olejovou barvou.
- Tomáš Pospiszyl – Přibylova úhlopříčka

Faktický důkaz

- Přibylova výstava roku 1964 ve výstavní síni Mladé fronty musela působit jako manifest geometrického modernismu či minimalismu. Radikalností abstraktního výtvarného konceptu a v neposlední řadě i působivostí velkých formátů se vymykala všemu, co u nás v té době – a to i v rámci teprve se rodících tzv. konstruktivních tendencí – vznikalo. Bohužel u nás tehdy neexistovala kriticko-teoretická platforma, která by jeho význam plně rozpoznala. Nechyběla ovšem v zahraničí, kde Přibyl od šedesátých let pravidelně vystavoval. Bylo ho možné řadit k celosvětové vlně konkrétního a geometrického umění, která na poli malby vedla ke konceptualizaci obrazu a k jeho posunu směrem k prostorovému objektu.
- Tomáš Pospiszyl – Přibylova úhlopříčka

Příklad špatné kritiky

- Nově získané dílo... demonstruje zájem umělkyně o emocionální a sensorickou translaci, což po ní vyžaduje, aby se povznesla nad nacionalismus a patriarchální společnost stejně jako nad všeobecně známé podmínky lidské existence, a to prostřednictvím komplexní umělecké strategie abstrakce a afektu.

Haegue Yang - Towel Light Sculpture

Kritika by měla být výstižná bez zbytečných odboček a ulpívání na detailech

- Lucien Solvay:

„Pekařova rodina, která právě vyhrála hlavní cenu v loterii.“

Kritika, která přemýšlí o uměleckém díle nikoliv jako o stabilním objektu, ale procesu

- dílo je souhrn materiálu, setkání lidí, různých médií, objektů, které se spojily a vytvořily něco jedinečného, co je zajímavější než tyto jednotlivé části
- úkol představit umělecké dílo jako proces
- originální styl, který souzní s charakterem daného díla

- „Anděl, jenž vypadá, jako by hodlal opustit něco, čím je fascinován. Oči má vypoulené, ústa dokořán a jeho křídla jsou rozpjatá. Tváří se obrací do minulosti. Co se nám jeví jako řetěz událostí, to co vidí jako jednu jedinou katastrofu, která bez přestání kupí trosky na trosky a hází mu je pod nohy. Rád by prodlel, rád by vzbudil mrtvé a spravil, co je rozbité. Ale z ráje duje vichřice, která se opírá do jeho křídel a má takovou sílu, že je anděl už nemůže složit. Tato vichřice ho nezadržitelně pohání do budoucnosti, jíž nastavuje záda, zatímco hora trosek před ním roste do nebe. Tato vichřice je tím, čemu říkáme pokrok.“
- Walter Benjamin - „Teze k filosofii dějin“

Jak psát uměleckou kritiku – 9 zásad

1. Je třeba být konkrétní

Dílo Haroona Mizry v sobě spojuje různé technologie. Ty společně vytvářejí jistý druh světelného představení doprovázeného specifickým druhem hudby, který by divák rozhodně neočekával.

2. Když píšeme kritiku, měli bychom mít před sebou obraz uměleckého díla

3. Nevysvětlovat jednu složitou abstraktní ideu jinou abstraktní ideou

4. Používání konkrétních podstatných jmen, aktivních sloves a přiléhavých přídavných jmen

Podstatná jména - nejvhodnější pro vytvoření mentálního obrazu díla

Aktivní slovesa – dodají textu dynamiku

Přídavná jména – omezit počet, nacházet výstižná přídavná jména

5. Logický postup

Postup od obecného ke konkrétnímu, správné dávkování informací, rozpoznání jejich důležitosti

6. Nebezpečí tvorby nekonečných seznamů autorů, děl, galerií apod.

Taková byla sedmdesátá léta – limuzíny, barbíny, homosexuálové, obrovské stadióny, plážová letoviska... veškerá kultura namíchaná v jednom gigantickém technicolorovém šlehači a já jsem to miloval.

DAVE HICKEY - Fear and Loathing Goes to Hell

7. Vyprávění příběhu

Podněcuje u čtenáře zájem o dílo, kterému se věnujeme

Možnost do příběhu vložit důležité informace

Vyprávění obzvláště vhodné v případě, kdy píšeme o časovém umění

8. Komparace

vhodná pro vysvětlení složitější myšlenky, možnost ukázat dílo z jiné perspektivy

9. Síla metafor

vhodně zvolená metafora vydá za tisíc slov